

KRÓTKIE UWIADOMIENIE
 O
 SZKOLE NAUCZYCIELSKIEJ
 ŁOWICKIEJ,

przez które

Na Popis publiczny kształcących się
 w Nię Kandydatów, na dzień 4.
 Września 1809. o godzinie 8. z ra-
 na i 2. po południu,

Szanownych członków dozoru Szkólnego

i

wszystkich przyjaciół Nauk

jak najuniżenięj zaprasza

J. N. SIEWIELUŃSKI

Rektor téż Szkoły.

w Łowiczu 1809.

ZBIORY
 ZDROWI
 WŁ. TARCZYŃSKIEGO
 W ŁOWICZU.

50

XIX
E. IV, 242.

356540/
86

Rozmaite w Kraiu naszym wypadki, spóźniły i wiadomienie Powszechności Narodowéy, o zaprowadzeniu tu Szkoły Nauczycieli, któręy ster, Naywyższa o dobro Edukacyi Kraiowéy Opieka, przy mnie zostawić raczyła. Acz miła stąd podaie mi się sposobność rozszerzenia téy wiadomości, nie mogę przecież nie zwrócić poprzedniczo uwagi światléy Publiczności i na te wszystkie zdarzenia, iakie Instytut tén od czasu utworzenia jego trafić mogły. Po tych pilném tylko zważeniu, sądzić będzie można, czy mógł inaczéy odpowiedzieć przeznaczeniu swému, i czy uboczne w tém zdania niektórych, usprawiedliwienie znajdą.

Z wyjaśnienia *w iakim celu* taż Szkoła utworzoną została, oraz rozłożenia przepisanych Nauk i iéy *wewnętrznego składu*, z przydaniem tego co się przez nią, na korzyść Kraiową stać mogło, dobroć się onéy okaże. Zwracając myśl do pierwszego, rzecz od samego początku zacząć.

Rząd zeszyły, z iakichkolwiek pobudek, mniéy lub więcéy oświeceniowi rodaków Kraiu naszego sprzyjazny, chcąc rozciągnąć w téy mierze i do niższéy klasy stanu opiekę, zamysłał iéy nadadź Nauczycieli. Tym końcem w roku 1806. przeznaczony został na Szkołę

przyszłych Nauczycieli dóm XX. Bernardynów. Gmach tén, całkiem téy Szkole będąc oddany, osoby byłego w nim zgromadzenia, do innych Klasztorów przenieść się musiały. Jak obszerném zdawało się gmachu tegoż mieszkanie, tak tém mniéy nowemu przeznaczeniu odpowiadało. Musiało więc nastąpić wewnętrzne iégo przyistoczenie. Za nadejściém wiosny zaczęto czynić potrzebne odmiany. Robota ta, trwała kilka miesięcy i dopiero na końcu Sierpnia tegoż samego roku ukończoną została. Fundusz Szkólny, stosownie do uczynionego anszlagu, wyznaczył na to przeszło 7000. talarów.

Wczasie téy o koło domu roboty, nic z strony Szkoły przedsięwziętém bydz nie mogło, dla samych przez się wynikających przyczyn. Na początku dopiero Września pod poprzednikiem moim JP. Burgundem, otworenie iéy nastąpiło. Liczba Kandydatów, z nadchodzącym miesiącem, bliską swéy zupełności była bo tylko czterech ieszcze niedostawało, których komplet z 20. miał się składać, nie rachując tych, co własnym kosztém, przy wolném pomieszkaniu, kształcić się byli mogli. W tymże samym czasie i Szkółka wzorowa, dla w prawy Kandydatów służyć mająca, zaprowadzoną została, którą znaczna ilość dzieci już odwiedzała. Początek tén dosyć szczęśliwy, zdawał się wzrost bliski i pomyślność całego Instytutu rokować. Lecz że los iégo zawisły zawsze od tyłu nie przewidzianych wypadków, bliżéy się zatém uyrzał swego schyłku, im mniéy zamiar iégo dobry mógł bydz

wszystkim znany — Pomyślność w owym czasie dla całego Kraiu, przychyliła iemu zupełnego upadku. Z odzyskaniem w części utraconey Oyczyzny naszey, inne zaraz domu téyże Szko-
le poświęconego, przeznaczenie nastąpiło. Wo-
ytko Polskie zbierające się w tuteyszem mieście,
założyło w nim swoje koszary. Rządca ow-
czasowy, tegoż Instytutu, do domu prywa-
tnego w mieście że wszystkiem przeniesie się
musiał. Wielu zaś z młodzieży téy, co do
stanu Nauczycielskiego sposobie się zaczęła,
poszło do Woyska, a reszta do domów swych
rodziców wrocila, a tak w Miesiącu Listo-
padzie z całej téy Szkoły już nic nie było.
Za przywróceniem jednak oycowskiego rządu,
mimo rozlicznych Kraiowych zatrudnień, nie
zapomniano naypiérwszey zwrócić uwagi, na
dobro Edukacyi Narodowey, od której podob-
no przyszłe szczęście zawisło — W tym wzglę-
dzie, odebrał poprzednik mój naymocniejsze
zachęcenie, aby w przedsięwzięciach swoich
nie ustawał. Lecz przy naylepszey iego mo-
że chęci, trudno już było czego dokazać, kiedy
wszystko rozsprzężonym zostało. Dóm wzięty
na Koszary, późniéy na łazaret Francuzki obró-
cony, nie mógł bydz aż dopiéro w Maiu 1807
roku odzyskany, i to w smutnym bardzo sta-
nie; bo bez okien, drzwi, zamków, i z potłu-
czonymi piecami. Zabudowania wszelkie, do-
syć obszerne, około domu będące, ze wszyst-
kiem rozebrane i spalone. Ogród z oparkanie-
nia swego rozgrodzony i w drzewach nie mało
uszkodzony; słowem nic całém nie zostało.

Tak zruynowany dóm a razém i kosza

na tego wewnętrzne urządzenie, darémni uczynione, nie mógł być od razu za mieszkałym. Ułynął znowu znaczny przeciąg czasu, nim pomieszkania dla Nauczycieli i niektóre izby na Klasy wyporządzone zostały. Po uskutecznieniu roboty, rozpoczęła się dopiero w Miesiącu Lipcu tegoż samego roku, wzorowa Szkoła, która co raz bardziéy wzrastając, przy końcu Września znacznie się zwiększyła. W tym zaś samym czasie, zjechało się kilku Kandydatów, z którymi nauka dnia 20. Października początek swój wzięła, i od tąd bez przerwy się ciągnęła, aż do 1. Lipca zeszłego roku, pod przewodnictwem poprzednika mego. Daléy zaś, podobało się Prześwietnéy Jzbie Edukacyi Publicznéy, poruczyć mi naczelnictwo téy Szkoły, którém okazańie celu tu sobie zamierzyłem.

Cél Szkoły Nauczycieli.

Powiedziało się, że nawet Rząd zeszły, nie myślał Szkół Elementarnych bez Nauczycieli zostawić. Tém bardziéy dzisiejszy, iedyną o dobro wszystkich troskliwość mający, nie mógł zaniechać tego dzieła, które już w szczęśliwszych swych rozpoczął Epokach. Utwierdzając to, co dawno uznał potrzebą, nie chciał by Edukacya ludu wiejskiego i mieyskiego oddaną została osobom przypadkowo przybieraném. Otworzyła się więc tuteysza Szkoła, którém iedyném jest *célem*, młodzieź poświęcającą się Nauczycielskiém posłudze, nie tylko usposabiać do iéy przyszłego urzędu, ale

też, z strony rozumu, obyczajów, i zręczności iéy potrzebnych tak kształcić, aby potém, rozkrzewiając światło, naylepiéy zamiaróm Rządu odpowiedzieć mogła. Jakich się ku do-
stąpieniu tego używa środków, o każą to:

I. Nauki.

1. Nauka Religii łącznie z nauką Moralną. Obie te nauki ściśle z sobą połączone i zmierzając do prawdziwego uszczęśliwienia człowieka, są tu znaywiększą starannością dawane. Gdy iednak z pewnością nieiako powiedzieć można, że każdy przychodzący do téy Szkoły, pojął iuż treść obudwóch, przeto, całą naukę w téy mierze, szczególniéy się do tego stosuje, aby przyszły Nauczyciel, umiał dać dziecióm jasne iéy wyobrażenie, przytém wiedział, iak ma korzystać z tych środków, przez które uczucia prawd religijnych i dobroci moralnéy wzbudzić można. W pierwszym względzie służy do nauczania Katechizm dawniéy Szkołóm tego rodzaju przepisany, a w drugim, krótki zbiór zasad moralnych przez przykłady objaśnionych.

Procz tego, każdy z Kandydatów przytomny bywa we wszystkie dni świąteczne, naukom Kościelném w Parafii; a rano i wieczór dnia każdego przez półgodziny w przytomności iednego z Nauczycieli, modlą się wszyscy swoim sposobém.

2. Język oyczysty; w którym każdy z przyszłych Nauczycieli, nie tylko uftnie, ale

Ń na piŃmie myŃli swe porzãdnie i łaŃno wyrazić umieć powinien, daie Ń sposobem. W X. *Kopczyńskiego* Grammatyce zawartym; g dzie wszelkie mowy prawidła przykãdami objaŃniane, a uwagi w przypisach zamkniete, praktyczney uczã logiki.

3. Rachunki, iedne na pamieć drugie na tablicy. Pierwsze odbywajã Ń sposobem Pestalociego, o ktorego metodzie w innym ezaŃie Ń powie, a drugie nie rozciãgajã Ń jak tylko do czterech działaŃ prostych i skãdanych, reguły trzech i reguły wspõłki. Przykãdady w tøy mierze tak sã dobierane, aby kaźdego zaznao- mić z wartoŃciami rzeczy, podzialem wagi, miary, pieniedzy i tych porõwnaniem z innemi w oŃcien- nych Kraiach uźywanemi. Arytmetyka *Fiszera* wzorem iest tøy caley nauki.

4. Jeometrya, nie daie Ń wedlug sy- Ńematycznego swego zwiãzku, gówniejsze tylko twierdzenia i zadania w naylatwiejszy sposob rozwiãzywane przyrownywajã Ń tak, aby kaźdego mogly uczyniç zdõlnym do odby- wania prostszych pomiarõw, ktõre dla niedo- Ństatku innych instrumentõw, za pomocã samøy tylko wõgielnicy uskuteczniajã Ń.

5. Historia Naturalna, mimo obszer- nego iey uźytku, nie iest tũ w caley obszer- noŃci dawana, ale te tylko czõŃci sã traktowane, ktõre przyszlemu przeznaczeniu uczãcych Ń, naylepiøy odpowiadajã. W tym roku dawana była szczegõlniey.

a, nauka drzew i roślin krajowych i zagranicznych, względnie co do Ekonomii, użytku, iako też oznaczenia miejsc na jakich się najlepiej udają.

b, nauka o człowieku uważanym tak co do duszy iako i co do ciała; przez którą daje się poznać, iak w ścisłym iedno z drugim zostaje związku. Z okazania zaś w pływaniu ciała na duszę, podają się względem zachowania zdrowia pewne przepisy rozciągające się iedynie co do pokarmu, napoju, odzienia i powietrza.

6. *Fizyka czyli nauka przyrodzenia*, okazująca iak niektóre zdarzenia natury tłumaczyć się mają, istotnie do tych prawd rozciąga się, które każdego od wszelkich zabobonów zachować potrafią. Tym końcem po wyłożeniu ogólnych własności ciał, wykładają się w sposobie najprostszym, własności ognia, ciepła, zimna, światła, powietrza, wiatru, wody oraz tłumaczy się powstanie mgły, chmury, rosy, zamrozu, deszczu, śniegu; co jest Elektryczność, grzmot, co są światła północne, kule ogniste i. t. p. *Fizyka Grimma* używana jest w tym względzie.

7. *Jeografia*, ile każdemu wiadomość iey nieodbicie potrzebna, dawana jest z tą dokładnością, iakię tylko pojęcie uczących się pozwala. Po uczynionem wyobrażeniu o kuli ziemnowodney, podziale krajów na nię będących, o różności ich klimatu i mieszkańców, przystępuje się do iedney z pię-

ciu części świata, to jest Europy: przechodząc ię Granice, podział, rzeki znaczniejsze, produkta, handel, rząd i miasta, tak w ogólności iak w szczególności każdego kraiu a osobliwiey W. X. Warszawskiego i Namięc, które w całej swojej obszerności traktują się. Jeografia *Gasparego* wraz z iego sposobem, służy do tej nauki.

8. *Historia*; Po uczynieniu w ogólności wszystkich Państw naykrótszego rysu, daie się szczególniey *Historia Polska*, od początku aż do terażniejszych czasów. Przechodząc według Epok wszystkich Królów, porównywa się iednego zdrugim, nie spuszczaiąc tego bynaimnię z oka, co każdy pamiątki i naśladowania po sobie godnem zostawił. *Historia X. Wagi* dostarcza w tym razie potrzebnych wiadomości.

9. *Pedagogika i Metodyka*; Przez obiedwie te nauki, staraniem iest dadź poznać istotne zasady dobrego wychowania, ważność i pożytek stauu nauczycieli, przyimoty dobrego nauczyciela, dopełnienie obowiązków urzędu tego, oraz czego, iak wiele, i jakim sposobem uczyć w Szkole miejskię lub wieyskię należy. Większa część sposobów każdę nauki, historycznie tylko opowiada się, zostaiąc zawsze przy tym, który naylepszym się w użyciu okaże.

II. Cwiczenia.

10. **Szkółka wzorowa.** Gdy nie dosyć na tém aby przyszli Nauczyciele, zebra-
li zapasy pożytecznych im nauk, ale oraz by
tych udzielać potrafili, więc dla wprawy słu-
ży im Szkołka wzorowa, w którą zdatniejsi
w rozmaitych przedmiotach nauczają. W cza-
sie nauki, jeden z właściwych Nauczycieli
bywa zawsze przytomny, końcem przypatrze-
nia się sposobowi uczącego i jego tłumacze-
niu się. To co w jego nauczaniu Nauczyciel
przytomny nie dokładném lub mylném po-
strzeże, po ukończonéy lekcyi wytyka i przy-
zwroćeniu drugich na to uwagi, poprawiać
stara się. Ze nie tylko ten jest zamiar, aby
przyszli Nauczyciele, przez nauczanie wcze-
sne, odbywania jedynie przypadających im
lekcyi nauczyli się; ale by poznali jakim spo-
sobém z pożytkiem uczyć i do uwagi, pilno-
ści i porządku przyzwyczaić dzieci, tedy
każdy ku wprawie swéy uczący, zdaje osobny
rachunek z tego, czego i jakim sposobem przez
cały miesiąc uczył, z załączeniem uwag,
względem pilności, zachowania się i postęp-
ków swych uczniów. Zdanie takowe w przy-
tomności innych Kandydatów przeczytane,
wolno jest każdemu swém własném popierać.
Tym sposobém obznajmują się młodzi Nau-
czyciele z prawdziwym duchém wzorowéy
Szkołki i uczą się iak ma byź każda szkoła
do coraz więszéy doskonałości doprowa-
dzona.

11. Wypracowania piśmienne, będąc najskuteczniejszym środkiem do kształcenia umysłowych zdolności, do tego jednak zmierzają celu, by przez nie poznał każdy stosunki i obowiązki przyszłego swego przeznaczenia, oraz umiał przenieść myśli swe lub drugich na papier. Zważając szczególniej, rozmaite każdego związki i stąd łatwo mogące wyniknąć przypadki, pisują względnie do tego, różnego rodzaju kwity, kontraktly, listy, memoriały &c. Wypracowania takowe przegląda Nauczyciel, a co do pisowni poprawne i co do myśli sprostowane, zwraca. Odebrawszy każdy swoją robotę czyta ją poprawną, odkrywając przyczynę dla jakiej odmiana w myśli, lub pisowni nastąpić musiała. Albo też, jeden drugiego bierze roboty i czyni nad niemi swoje uwagi, które Nauczyciel, jeżeli są prawdziwe zatwierdza, a potem w téj saméj materji za wzór mające służyć własne wypracowanie dyktuje dla wszystkich. Przez to nabiera każdy nie tylko potrzebny wprawy, ale uczy się myśleć porządnie i zwiększyć we wszystkim zachować.

12. Kaligrafia, czyli piękne pisanie. Jeżeli wiele na dobrém, to nie mniéj i na piękném pisaniu zawisło. Dla tego, kształcący się tu na Nauczycieli, codziennie przez jedną godzinę w piękne pisanie wkładają się. Nauczyciel temu przytomny ma wzgląd na to największy, aby każdy przyformowaniu liter, wiedział zasady ich pisania, nauczył się zręcznie zacinać pióra i znał sposoby robienia dobrego Atramentu a przy

tém z narzędziami do pisania służącemi obyść się potrafił.

13. **Czytanie**; mając służyć ku w prawie, by rzecz każdą z czuciem wydadź i oraz wiadomości każdego przez nie zbożać, odbywa się w osobnej godzinie w przytomności Nauczyciela. Pierwszemu, przez czytanie różnych pism, zadosyć uczynić jest staraniem; drugiemu, choć przy szczupłym Książ zbiorze, tym się odpowiada sposobem, iż każdy po przeczytaniu danej sobie Książki w stosownej materji, czyni w treści wyimki tego co czytał, i te do przejrzenia Nauczycielowi podaje.

14. **Ogrodnictwo i Ekonomika**. Obie te wiadomości ile czas i miejsce pozwalają dają się teoretycznie przy nauce Historji naturalnej. Praktycznie zaś pod dozorem Ogrodnika. Instytutowi należący ogród służy do tego. Nauczyciele młodzi zrówniali go powiększają części. Wiele miejsc wcale nie użytecznych dobyli. Płonnik założyli, znaczną liczbę drzewek przez oczkowanie i kopulizowanie ulepszyli i w podziale samego ogrodu nie małe odmiany poczynili.

Ucząc się poznawania gatunków ziemi, sadzili na niej rozmaite ogrodowiny i około tych należytego utrzymania mają staranie. Czynili także próby, dochowywania się z samego nasienia niektórych roślin i tych przez inne jeszcze sposoby pomnażania.

Każdy Nauczyciel ma mieć kilka mórg Ogrodu, trzeba mu więc umieć należyte ko-

rzyści z nich odnosić. Przeznaczenie już jego, czyni koniecznym; aby zawsze nie poznał to, czego i drugim udzielać winien. Ma on być żywym przykładem pracy, która nie małych skarbów krajowi przyczynia. Każdą gałąź przemysłu winniśmy umieć cenić, bo z płodów ziemi żyjemy. Życzeń zatem trzeba, by obok światła i przemysł się wzmagał; do czego Nauczyciel nie mało pomódz może.

Znaiomość pszczółnictwa, co także przemysł znacznie wzbogaca, nie ma tu być zaniedbaną, ale gdy nie dawno Nauczyciele Instytutu, o zaprowadzenie dwóch roiów postarali się, do późniejszego więc czasu, co do praktyki odłożoną została. Nie mniej myślą jest naszą zasadzenie drzew morwowych, aby w przyszłości młodzi nauczyciele nauczyli się pielęgnowania iedwabnic i przędzenia iedwabiu; oraz przeznaczyć pewną część Ogrodu, na zasadzenie zioł rozmaitych, które do zbioru botanicznego należą.

III. Dozór.

Lubo każdy, który na Nauczyciela się poświęca, wiek już przyzwoity mieć musi, spod dozoru iednak nie jest wyłączonym.— Rektór i właściwy Nauczyciel kształcących się Kandydatów, czuwają nad utrzymaniem we wszystkim dobrego porządku. Do drugiego szczególniéj należy, mieć baczne oko, aby każdego pilnym o koło siebie i rzeczy swoich uczynić; by każdy o pewnym czasie

wstawał, czystość i ochędóztwo w pomieszka-
 nianiu swém i sprzętach zachował, na lekcyach
 regularnie bywał, bez wiedzy przełożonego
 nigdzie się z domu nie oddalał, we wszystkich
 wydatkach oszczędność potrzebną zachował,
 z czasu wymierzonego należycie korzystał a
 w postępowaniu z drugimi grzecznym i oby-
 czajnym się okazał. Tym końcem zwiedza
 Nauczyciel codziennie wszystkich pomieszka-
 nia, każdego czynność w każdéy godzinie uwa-
 ża, i dostrzeżenia wszelkie do dziennika swego
 zapisuie.

Oprocz tego, ieden z pomiędzy kan-
 dydatów z szczególniejszéy pilności, rozsądku,
 i dobrego zachowania zalecający się, obrany
 jest *Seniorem*, który także ma moc wglądać
 w czynności drugich, i o wszelkiéy zdrożno-
 ści Rektorowi donosić. Nie mniéy do niego
 należy, aby pod czas Stołu, spokojność i
 skromność w niczém nie naruszoną została i
 wszystkie rzeczy stołowe bez szkody zwracane
 były.

Gdy zostający tu Kandydaci, nigdy
 z pod oka swego Nauczyciela wychodzić nie
 mają, a zatem ile razy w godziny wolne idą
 na spacer, Nauczyciel z niemi jest przyto-
 mny, lub pod niebytność iego *Senior* go za-
 stępuje. Toż samo dzieie się w czasie wszel-
 kich zatrudnień odbywających się w Ogrodzie.

W sobotę każdego tygodnia, scho-
 dzą się Nauczyciele na wspólną obradę. Nau-
 czyciel Kandydatów dziennik swój składa a

Senior jeżeli ma jakie dostrzeżenia, te na piśmie podaje. Rektór przegląda to wszystko i do ogólnego dziennika zapisuje, z czego potem raporta układa i te półrocznie Zwierzchności szkólnej przesęła. Nad to, celém jest tych obrad, zważać powszechny stan szkoły, błędy iey wytykać, niedokładność w planie Nauk uzupełniać i sposoby nauczania lepsze podawać.

Jle zaś z innéy strony ma się starania o utrzymanie kształcących się tu na Nauczycieli, wykaże to

IV. Urządzenie.

Liczba kształcących się Kandydatów jest 20. Ci dzielą się na stałych i miesięcznych. Drudzy różnią się tém od pierwszych, że nie mają iedzenia w Instytucie, ale za to biorą po złotem iednym na dzień, z resztą mają równe wygody.

Dóm który służy na pomieszkanie dla wszystkich, jest położony za miastém, stoi na miejscu nieco wzgorzystém, powietrze ma ze wsząd otwarte, widok w całej okolicy najpiękniejszy, ogród przyjemny a wewnętrzne domu zabudowanie trwałe i wygodne. Zważając to razem, trudno powiedzieć aby który inny nad tén, zamiarowi temu mógł bydz kiedy dogodniejszy; co każdy przyzna, kto wie, iak wielki w pływ ma to wszystko na fizyczne i moralne kształcenie się młodego.

Nau-

Nauczyciele zatém młodzi mają pomieszkowanie wygodne; w niem potrzebne sprzęty i pościel; w zimie przyzwoity opał i światło. Dla dwóch służy jedna stancya, w której czystość sami sobie obmyślają.

Jedzenie dostają nie wykwintne, ale zdrowe i dostateczne; bo mają śniadanie, obiad i wieczerzą. Do stołu sami sobie usługują i rzeczy stołowe w porządku utrzymują. Na prачkę i odzież, dostaje każdy pewną ilość pieniędzy, które Rektor każdego miesiąca wypłaca.

Jeżeli który z Kandydatów zachoruje, staraniem jest Instytutu, myśleć o jego zdrowiu, należytych wygodach i potrzebnych lekarstwach.

Czas Edukacyi Nauczycielskiej jest na lat 3. wyznaczony, W tym przeciągu czasu ma każdy tak się usposobić, aby przeznaczeniu swému zdólnie potem odpowiedział. Kto wstępując do szkoły Nauczycieli przyniósł z sobą znaczniejsze nauk zapasy, w krótszym czasie może być wysłany. Każdego usposobionego, Rektor P. Jzbie Edukacyney przedstawia, a ta w miare zdatności Kandydata miejsce mu przeznaczają.

Kto chce bydź przyjęty do szkoły Nauczycieli, powinien przynajmniej mieć lat 16, bydź wolnym od wad fizycznych, któreby mogły przeszkadzać przyszłemu jego urzę-

dowaniu; nadto złożyć potrzebne zaświadczenia z życia dotąd prowadzonego i ze zdatności swojej zdaż przed Rektorem Examen, a nadewszystko mieć chęć prawdziwą służeńia krajowi.

Examen z dawanych tu nauk, odbywa się raz na rok publicznie, po którym na stępują wakacye na niedziel cztery. Te wymierzają się tak, iż nie przypadają w iednym czasie z wakacyami wszystkim szkołóm powszechném; a to dla tego, by Nauczyciele wieyscy, nie dosyć w prawni, przez tén czas mogli korzystać z Nauk w Szkole nauczycielskiéy traktowanych.

Biblioeteka Instytutowa, na którój pomnożenie fundusz pewny co rocznie wyznaczony, służy dla pożytecznéy zabawy tak Kandydatóm jako i Nauczycielóm. Dotych czas jest ieszcze mniéy znaczną, lecz téy naysędsze powiększenie, całą naszą staranność zajmuje. Był wprawdzie znaczny zbiór ksiąg, który dawnieysi tu mieszkańcy po sobie zostawili; lecz przy owych smutnych katastrofach całego domu, częścią po palone, częścią rozebrane zostały, tak że dziś, tych szczątki tylko widzieć się daią.

Osoby do Składu Instytutu należące, oprócz 20.

Kandydatów są:

1. Rektór, który rząd ma całego domu, ekonomiją zawiąduje, o utrzymaniu zabudowań ma staranie, w ogólności dozorem się wszystkiego trudni, szkołą dyryguje, rozkład nauk czyni, raporta zdaie, wszystkim pensye wypłaca, rachunki utrzymuje, Kandydatów examiniuje i o należytyej każdego pamięta wygodzie, daie oraz niektórych Nauk, tak w Szkole młodych Nauczycieli, iak i w Szkółce wzorowéy.
2. Nauczyciel Kandydatów, udziela im wszelkich potrzebnych wiadomości, o ich należyte wykształcenie i wprawę starając się, ma szczególny dozór nad niemi i jest zastępcą Rektora pod niebytność iego. JP. Chojnacki.
3. Nauczyciel Szkółki wzorowéy, mający bydź żywym Kandydatów wzorem, którzy iego nauce są zawsze przytomni, daie powiększney części wszystkich tych nauk, iakie się niżej przy Szkółce wzorowéy umieszczą. JP. Pagowski.
4. Nauczycielka dziewcząt, którey do tych czas nie masz, winna nauczać

tego co do przemysłu należy, o czém niżej obszerniey się powie.

5. Ogrodowy mający staranie około należytego ogrodu utrzymania, w nim drzew i roślin pomnożenia, uczy praktycznie Kandydatów ogrodnictwa *Rosbach*.
6. Palacz Szkólny, który w lecie w ogrodzie pomaga i Klasy zamiata. *Reisdorf*.

Kandydaci którzy odeszli.

1. *Karól Wachulski*, znaczne wiadomości z sobą przeniosłszy, kształcił się bardzo co do sposobu podawania Nauk, w czém bardzo postąpił i w nauczaniu zręczność wielką okazał. Był pilny i pracowity. Odszedł iako zupełnie usposobiony; pierwiastkowo na Nauczyciela do Góry przeznaczony, a późniey do Korpusu Kadetów w kaliszu, iako Gouverner przeniesiony.
2. *Antoni Wroński*, żadnych nie miał wiadomości, przez kilka miesięczny iednak pobyt, tak się wykształcił że sprawuje Urząd Nauczyciela w Lubochni.
3. *Jakób Kotlarski*, w wieku iuż będący tyle co do sposobu uczenia i niektó-

rych wiadomości korzystał, iż mógł być użytym na Nauczyciela do Góry.

4. *Jan Jzdebski*, krótko bawił, lecz przy pilności swojej jaką zawsze okazał, spodziewać się trzeba, że będzie dobrym Nauczycielem. Umieszczony jako Gouverner przy Korpusie Kadetów w Kaliszu
5. *Wawrzyniec Grochowski*, odszedł także na Gouvernera do Korpusu Kadetów w Kaliszu.
6. *Walenty Grudziński*, przy miernych talentach, dość znacznie korzystał i tyle się usposobił, że mógł być użytym na Nauczyciela we wsi Zastowiu.
7. *Augustyn Kuleszyński*, był już dawniéj w szkołach, miał niektóre wiadomości; lecz te tu znacznie rozprze-strzenił, a dla zdatności swéj mianowany został na Nauczyciela w Trzemesznie.
8. *Marcin Mądrzewski*, któremu pilność i dobre zachowanie się chwałę jednią, słabe miał tylko niektórych wiadomości początki; tyle zaś przez pobyt swój cały korzystał, że nayzdólniéj potem nauczał, a szczególniej w Jeografii i Arytmetyce. Nadewszystko, sposób iego udzielania się drugim był bardzo trafny. Załować tylko trzeba,

XIX
1525

że nie wcześniéy zaczął nauki. Odszedł jako dostatecznie usposobiony na Nauczyciela do Prasnysza.

9. *Tomasz Radzikowski*, krótko zostawał; ile mu jednak talenta pozwalały tyle korzystać starał się. Przez udzielanie nie których lekcy, nabył dosyć wprawy i spodziewać się trzeba że może być dobrym Nauczycielem; umieszczony w Rypinie.

10. *Antoni Karnikowski*, którego pilność i stateczność zaleca, za późno wziął się do nauk, tyle się przecie usposobił że mógł być użytym na Nauczyciela do wsi Domaniewic.

11. *Wojciech Kornarszewski*, którego i wiek i słabość mniéy zdatnym na publicznego Nauczyciela uczyniły, poszedł w domu prywatnym szukać dla siebie miésc.

12. *Jan Orłowski*; bawił dwa miesiące gdzie odszedł niewiadomo.

13. *Piotr Hoynacki*, uczynił znaczne we wszystkiém postęпки i obiecywał z siebie dobrego Nauczyciela, chęcią jednak nową uniesiony, poszedł do wojska gdzie użytecznym stać się może.

14. *Waleryan Czerniewski*, podobnież przeszedł do woyska, z którego może lepszy Nauczyciel aniżeli żołnierz.
 15. *Łukasz Nowicki*, potrzebował dłużej ieszcze Nauki; wołał zatem stać się prędzéy użytecznym w Woysku, aniżeli w Nauczycielskiem polu szukać dla siebie szczęścia.
-

Szkółka wzorowa.

Dzieci oboiędzy płci, składają uczniów téj szkółki. Oprócz włościewego iéy Nauczyciela, uczą w niéy ieszcze iak się wyżéy powiedziało, młodzi Nauczyciele. Uczniowie dzielą się względnie co do nauk, na trzy Klasy.

Klasa I.

Czyli Klasa przygotowująca dzieci do nauki czytania, uczy się:

1. *Religii; przez co się nie więcéy zamierza iak tylko wzbudzenie piérwszych uczuć religijnych. Ponieważ zaś dzieci, nie mają żadnego ieszcze téj nauki wyobrażenia i są bardzo młode, przeto nauka ta, rozpoczyna się tym sposobém; iż wzbudzenie miłości ku rodzicom poprzedza wzbudzenie uczuć religijnych. Dzieie się to w sposobie rozmowowym, i daléy wywodzi się, że człowiek przez pracę może wiele rzeczy będących nabydź, ale sam nie utworzyć nie potrafi. Z dzieł zatém, dochodzi się samego Stwórcy, oraz iego mądrości i dobroci, a przy wzbudzeniu takowém uwagi dzieci, staraniem iest, wpoić w nich miłość Boga i bliźniego.*

2. *Czytania.* (a) Pospolicie przycho-
 dząc do tej klasy dzieci nie umieją jeszcze
 dobrze wymawiać, przeto nim się z niemi
 przystąpi do nauki poznawania liter, uczą się
 wprzód dobrego wymawiania, które właściwie
 naukę czytania nie mało ułatwia. Tym koń-
 cem pomawiają dzieci wszystkie razem głośno,
 wyrazy te, które im Nauczyciel przepowiada,
 a idąc od łatwiejszych do trudniejszych, i
 myśli krótkie z niemi przechodzi. Wprawi-
 wszy się dzieci w dobre wymawianie, rozbiera-
 ją przepowiedane im zdania na wyrazy, wyrazy
 na zgłosy, zgłosy na głosy tak brzmiące, jak
 brzmią w samych wyrazach, i tych znaki, czy-
 li *litery*, w szczególności poznają, które im
 Nauczyciel na tablicy do tego sporządzonej,
 pokazuje. Dzieci pokazanej literze przypa-
 trują się; po czém głos do niéy przywiązany
 wymówiwszy, nakreślić ją, na swoich tabliczkach
 starają się, Tym sposobem przechodzi z niemi
 Nauczyciel wszystkie głoski i zgłoski, których
 one nauczywszy się dobrze wymawiać i pisać,
 składa potem z niemi na tablicy łatwe wyrazy,

(a,) Według sposobu dawnego w téj nauce
 używanego powiedziećby należało *syllabizowanie*, ale
 że tu używany jest sposb taki, za którego pomocą
 czytać dzieci począną, poznawszy tylko litery, zatem
 pod tém słowem *czytanie* obeymuje się bardziéy, po-
 znawanie głosek i zgłosek. Dokładne zaś opisanie spo-
 sobu tego, jako naukę czytania nie zmiernie ułatwia-
 jącego, a w tutéjszém Szkole z naywiększym pożytkiem
 używanego zostawnie się do innego czasu.

lub je tylko wymawia a dzieci same składają. Gdy już dzieci dane wyrazy na tablicy składać i złożone wymawiać potrafią, na tén czas zaczynają czytać w książce, w której znane im wyrazy i krotkie myśli, według zgłosek wielkimi literami drukowane znajdują się. Skóro tę przejdą, iakakolwiek potém poda im się Książka, lubo zwolna, czytać już będą.

Kto się naocznie o tém przekonać raczy, nie może powiedzieć, że dzieci w tutejszém szkółce, nie praktykowanym sposobém uczą i że bez nudnego syllabizowania i zwyczajnego elementarza, nauczyć czytać nie podobna. Owszem przyzna to każdy, iż dzieci sposobém tu używanym prowadzone, nie tylko dobrze czytają, ale nawet i to co wymówić potrafią, ortograficznie piszą.

3. *Rachunków*, które istotnie służyć mają do rozwiązania sił umysłowych dziecięcia, uczą się sposobém Pestalociego, nabywając za pomocą rzeczy zmysłowych, wyobrażenia ilości, z iakich liczby się składają: i tak na ziarnkach grochu, liczą nie tylko w porządku po sobie następnym, od jednego do stu, ale też kilku razem ilości do siebie dodanych *Summy* lub odiyętych *reszty* dochodzą.

Oprocz tego, dla ćwiczenia pamięci, opowiadają im się łatwe powieści. Rzecz tych wyrażają stosowne do tego malowidła, na które patrząc, snadniey to co słyszały powtarzają.

Klasa II. ma

1, *Naukę obyczajową i religią.* Co do pierwszego opwiadają się rozmaite powieści moralne, z których pożyteczne nauki sposobem wypytniającym wywiódłszy, treść samą Uczniowie powtarzają.

Nauka zaś religii daie się tak, jak i w Klasie piérwszey, rozwodząc się szczególnięy, co do przymiotów Boga: iż jest *wszechmocnym, opatrzny, sprawiedliwym, odwiecznym* i. t. p.

2, *Czytanie.* Będąc dzieci w piérwszey Klasie tak daleko doprowadzone, że już czytać poczynały, w prawiają się tu w ciągle i zrozumiałe czytanie. Pierwsza część książeczki elementarnéy *Fiszera* używaną jest w téy mierze.

3, *Czytanie Niemieckie,* w które na książkach łacińskimi literami drukowanych z wolną wkładają się.

4. *Rachunki,* rozciągają się do trzech piérwszych ćwiczeń rachunków Pestalociego, podług których zadania, do czterech działań prostych ściągające się, uczniowie téy Klasy z pamięci rozwiązują. Nie mniéy także odbywają na tablicy piérwsze działania Arytmetyczne w liczbach lednego gatunku, które liczby 10000. nie przechodzą.

5. *Pisanie Ortograficzne*, w którym dobra wymowa za zasadę, a trudniejsze wyrazy, za wprawę służą, odbywa się tym sposobem; iż słowa pojedyncze przez Nauczyciela dyktowane, kreslą dzieci na tabliczkach które Nauczyciel przegląda i poprawia.

6. *Kalligrafia*; przez co rozumie się bardziej wkladnie ręki dla zręcznego władania piórem i prostych wzorów naśladowania.

Klasa III. ma

1. *Naukę obyczajową*; szczególniej o obowiązkach dzieci ku swym rodzicom, starszym, i wszelkiej zwierzchności; oraz miłości ku własnej oyczyźnie.

2. *Naukę religii*; na której Katechizm powszechny obszernie wyklada się, wspierając go nie kiedy na historyi S.

3. *Dobre czytanie*. Nietylko zmierza do nabycia dostatecznej wprawy, ale by rzecz każdą i czucie Autora, przez podniesie lub niżenie głosu wyrazić. Każdy kawałek do czytania ucznióm naznaczony, wprzód przez samego Nauczyciela przeczytany, i dokładnie objaśniony; którego treść uczniowie, następującą lekcję opowiadają.

4. *Czytanie niemieckie*. Wkładając się w czytanie książki, gockiem literami druko-

wanę, tłumaczą te kawałki na polskie, które czytają.

5. *Rachunki* na pamięć i na tablicy.

W obudwu razach, rozwiązują wszelkie zadania, tak proste jak i złożone, ściągające się do czterech działań Arytmetycznych i reguły trzech prostéy.

6. *Jeografii*, daie się sposobém Gaspara, a znajomość pięciu części świata, podział Europy, znajomość iéy granic, mórz, gór, podziału téy na Państwa i ich miast znaczniejszych, całą tę wiadomość ogranicza.

7. *Historyi naturalnéy*. Po uczynionym iéy podziale na królestwa, dawaném iest Królestwo zwierząt, szczególniéy dómowych, z przytoczeniem ich użytku i sbosobu utrzymania. Procz tego, wiadomość roślin kuchennych, drzew owocowych i sposob ich rozmnażania i ulepszenia w krótkości udziela się.

8. *Początki stylu*. Na wprawę téy nauki dobierają stosownych przymiotników do rzeczowników, i na odwrot, a z podanych wyrazów, myśli czyli *peryody* układają. To zaś, co im się w szkole opowiada na papier przenoszą i mając poprawne, w książki osobne czysto wpisują.

9. *Kaligrafia*. Naśladując ręczne wzory, które szczególniejsze czyny z historyi polskiey obeymują, opowiadają te na pamięć.

Jane procz tych wiadomości, iakieby bawiącym się rzemiosłem, handlem i. t. p. potrzebne zdawały się, w tenczas dopiero, gdy się uczniowie zaznajomią z tém, co ogólnie wszystkiém jest użyteczne, udzilane byđź mogą.

Szkółka przemysłowa, w któręý szczególnięý dziewczęta pod dozorem Nauczycielki, rozmaitych robót uczyć się miały, iako to: szycia, przedzenia wełny, bawełny lnu konopi, robienia pończoch, siatek, i. t. p. nie mogła byđź do tych czas otworzoną, z tęg przy czyny, iż bardzo mała liczba dziewcząt i to nieciagle uczęszczała. Spodziewać się iednak należy, iż w następującém półroczu, przyy dzie to prędzęý do skutku, skóro każdy po zna, iak iest ważną rzeczą, nabycie wzmian kowanych zręczności. Tém samém, nie zo stanie nikt opieszalym w wysęłaniu swych dzieci do podobnęg szkoły, i z dobrodzieystwa tego, iakie Rząd w tym względie dla wszyft kich obmyśla, należycie korzystać starać się będzie.

Masz oto Szanowna Publiczność! choć mnięý dokłany rys tego Instytutu, który Rząd dla dobra kraiu z troskliwością utrzy muie. Poznay iego zamir i o potrzebie prze konay się, a w sądeniu o tych, którzy się do tak ważnęg a trudnęg biorą posługi, bądź łaskawszą.

ZBIORY STROŻYTNOSCI
WŁ. TARCZYŃSKIEGO
W ŁOWICZU.

XIX
7525.

WBP im J. Piłsudskiego
w Łodzi

230000245484

300
XIX
1525